

سینما و صرہیونیسہم

تہیہ شدہ در:

شمارش معکوس ظہور

📺📺 ZOHOUR_13_59

- صهیونیسم از زمان شکل گیری به عنوان یک جنبش و پس از آن تاسیس رژیم اسراییل با سیطره بر رسانه های گروهی و وسایل ارتباط جمعی، افکار جهانیان را به تسخیر خود درآورد. یکی از مهمترین ابزارهای تبلیغاتی که این جنبش توانست در خدمت خود درآورد، سینما است. زیرا این مقوله به دلیل دارا بودن جذابیت خاص و متنوع بودن موضوعات، مخاطبین بسیار زیادی را در برمی گیرد.
- صهیونیسم از این ابزار برای ترویج افکار صهیونیستی و تبلیغ برای رژیم اشغالگر قدس استفاده نمود. افکاری که اصولاً بر پایه اقدامات نژادپرستانه پایه گذاری شده است. در این راستا در مجله «الاکبار المسیحیه الحره» سال ۱۹۳۸ (۱۳۱۷) آمده است: «صنعت سینما در آمریکا کاملاً یهودی است و یهودی بی آنکه احدی در این زمینه با او منازعه کند، بر آن حکم می راند. تمام کارپردازان این صنعت یا یهودی هستند و یا از دست پروردگان یهودی.»

● سینما از زمان تاسیس در قرن نوزدهم در راستای دو هدف عمده به کار گرفته شد که عبارت بودند:

۱- اهداف مادی و به دست آوردن سودهای کلان
 ۲- تسخیر اندیشه انسان‌ها از طریق انتشار افکاری که موید اهداف سیاسی و اجتماعی آنها باشد. که متأسفانه تاکنون نیز در این راه موفق بوده است .

● در این مطلب ما برآنیم تا به بررسی سینمای صهیونیستی بپردازیم . سینمای صهیونیسم هر چند برخی بر این گمانند که منظور از سینمای صهیونیسم ، سینمای اسرائیل است ، اما باید گفت سینمای صهیونیسم اختصاص به زمان و مکان خاصی ندارد ، بلکه سراسر جهان را دربرگرفته است و در حال حاضر بزرگترین شرکت‌های سینمایی جهان مانند «متروگولدن مایر» ، «کلمبیا» ، «وارنر» ، «پارامونت» ، «فوکس قرن بیستم» ، «یونیورسال» و «هالیوود» را در قبضه خود گرفته است .

● تاریخ حضور صهیونیسم در سینما به کنفرانس صهیونیستی « پازل در ۱۸۷۹ (۱۲۵۸) باز می‌گردد . زیرا در بند سوم این کنفرانس بر اهمیت رسانه های فرهنگی برای ایجاد اسرائیل و ضرورت رواج روح ملی بین یهودیان جهان تاکید می‌گردد. از اینجا بود که صهیونیستها به سینما توجه نشان دادند.

● **سینمای صهیونیسم را می‌توان به چهار دوره تقسیم کرد:**

دوره اول پس از کنفرانس پازل: در این دوره صهیونیستها به ساخت فیلم‌هایی برگرفته از داستان‌های تورات می‌پرداختند و به تدریج این اندیشه را القا می‌کردند که فلسطین سرزمین موعود است . بعد از وعده « بالفور » در سال ۱۹۱۷ (۱۲۹۶) و اعلام فلسطین به عنوان اسرائیل جدید ، سینمای صهیونیسم در خلال فیلم‌هایی مانند « پسر زمین » و « ده فرمان » در سال ۱۹۲۵ (۱۳۰۴) و

فیلم « صابر » به کارگردانی « الکساندر فورد » یهودیان پراکنده را برای مهاجرت به فلسطین تشویق می‌کردند. دوره دوم پس از تاسیس رژیم صهیونیستی : در این مرحله صهیونیستها که از تاسیس رژیم اسراییل فارغ شده بودند به ساخت فیلم‌هایی روی آوردند که در آن ، این مساله را تلفین می‌کرد که اسراییلی‌ها نماینده فرهنگ و تمدن پیشرفته بشریت هستند و در کنار آن اعراب را بادیه نشینانی بی فرهنگ با خوی و منش غیر انسانی و مسلمانان را افرادی خشن و گروه‌هایی تروریست معرفی می‌کردند تا از آنها تصویری نامطلوب در اذهان به وجود آورند. بعد از حمله رژیم صهیونیستی به مصر و محکومیت جهانی این رژیم حتی از سوی ایالات متحده آمریکا ، یهودیان به تهیه فیلم‌هایی پرداختند که در آن اعراب را گرگ‌هایی گرسنه معرفی کردند و خود را ملتی با تمدن و دارای فرهنگ اصیل نشان می‌دادند. دوره سوم پس از جنگ ۱۳۴۶ : در این دوره که طلایی

سینمای اسرائیل نیز محسوب می‌شد ، فیلمهایی ساخته شد که در آن این مضمون را تلقین می‌کرد که اعراب باید قضیه فلسطین را فراموش کنند و وجود رژیم صهیونیستی را به خود بقبولانند. مردم جهان نیز باید این مساله را بپذیرند که حق یهود در فلسطین از آنها غصب شده بود که بعد از چندین سال یهودیان توانسته‌اند این حق را اعاده کنند. در این رابطه می‌توان از فیلم « جنگ سینا » در سال ۱۹۶۸ (۱۳۴۷) و « نامم را نجوا کن » در سال ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) به کارگردانی « جیمز کامولر » را نام برد.

دوره چهارم پس از جنگ ۱۳۵۲ : در این دوره سینمای صهیونیستی شاهد تحولی بنیادین بود. زیرا سینما به سمت ترویج فساد و فحشا پیش رفت . در این دوره کارگردانان به تولید فیلمهایی به ظاهر علمی روی آوردند که در خلال آن به تبلیغ بی بند و باریهای جنسی و اخلاقی می پرداختند. پس از مذاکرات « کمپ دیوید » و صلح

بین مصر و اسرائیل در سال ۱۹۷۶ (۱۳۵۵) که سینما در همه ابعاد زندگی نفوذ کرده بود، سینمای صهیونیست گاهی به تبلیغ اندیشه یهودیان و قهرمانی آنها می پرداخت که نمونه آن فیلم «روز استقلال» به کارگردانی «رونالدا میریچ» در سال ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) بود که جوایز بسیاری از جشنواره ها را به خود اختصاص داد. بعضی اوقات نیز کارگردانان با ساخت برخی فیلم های مربوط به قضیه دروغین «هولوکاست» به برانگیختن احساسات جهانیان و یا به دست آوردن دلار تکیه می کنند که بهترین مصداق آن فیلم «فهرست شیندلر» ساخته «استهان اسپیلبرگ» در سال ۱۹۹۴ (۱۳۷۳) است. این فیلم هفت جایزه اسکار را به خود اختصاص داد. سینمای داخل اسرائیل سینمای اسرائیل تا قبل از جنگ ۱۹۶۷ (۱۳۴۶) محدود به سریال های کوتاه بود اما از این سال به بعد با همکاری شرکت های بزرگ سینمایی آمریکایی چون هالیوود به تولید فیلم روی آورد. ساخت فیلم در

این دوره مدتی به تاخیر افتاد زیرا ساخت فیلمی برای مخاطبان اسرائیلی چندان آسان نبود به این علت که مخاطبان آنها از لحاظ فرهنگ و تمدن یکسان نبودند و فیلمی که با ارزش‌های فرهنگی یک یهودی آمریکایی تعارض چندانی نداشت با فرهنگ یک یهودی شرقی تبار مغایر بود و حتی ممکن بود آن را توهین به خود تلقی کند. در اصل، وجود و یا پذیرش یک فرهنگ ملی، ریشه‌دار و مشترک در سینما نمود پیدا می‌کند. به عبارت دیگر سینما جزیی از فرهنگ است که اولین مخاطبان آن دارندگان همان فرهنگ می‌باشند. به همین دلیل اکنون بعد از پنجاه سال تاسیس، چندان در این عرصه موفق نبوده است.

● به طور کلی باید گفت سینمای صهیونیسم در حال حاضر بر سینمای جهان سیطره دارد. یکی از متفکران مسیحی غرب در این رابطه می‌نویسد: «.... یهود به

وسیله خبرگزاری‌های جهانی، مغز جهانیان را شستشو داده است. یهود به وسیله فیلم‌های مبتذل افکار جوانان و فرزندان ما را تغذیه می‌کند و آنها را از آنچه خود می‌خواهد سرشار می‌سازد و جوانان را فاسد و تباه می‌سازد تا همیشه در خدمت آنها باشند.

- صهیونیسم در خلال دو ساعت (مدت نمایش یک فیلم سینمایی) آداب و فرهنگی را که معلم مدرسه، خانواده و مربی طی ماه‌ها تعلیم و تربیت در اذهان جوانان ایجاد کرده‌اند، می‌زداید. «پس جای شگفتی ندارد اگر می‌بینیم که پرچم‌داران صنعت سینمای جهان اغلب یهودی هستند. طبق برخی آمار بیش از ۹۰ درصد کل دست‌اندرکاران عرصه سینما از تهیه‌کننده و کارگردان تا بازیگر، فیلمبردار و مونتاژگر یهودی هستند.

- اخیراً شبکه جهانی اینترنت با انتشار سرمقاله‌ای تحت عنوان «آیا هالیوود یهودی است» فهرست مفصلی از یهودیان شاغل در هالیوود را ارائه داده است.

● در مقابل این جهانگیری سینمایی صهیونیستها ، متاسفانه در جهان اسلام شاهد نوعی انفعال و بی‌اعتنایی به این مقوله هستیم ، صهیونیستها با استفاده از این ابزار توانسته‌اند قضایای دروغینی چون یهودی‌سوزی را به جهان القا کنند اما مسلمانان تاکنون نتوانسته‌اند از این رسانه استفاده بایسته ای کرده و به حقوق تاریخی و مسلم خود دست یابند. خبرگزاری قدس تهمینه بختیاری منابع و مراجع ۱- «سینما و صهیونیسم» گروه فرهنگی بشری ۲- « نفوذ یهودیان بر رسانه های گروهی و سازمانهای بین المللی » نوشته فواد الرفاعی ۳- نشریه ندا القدس شماره ۱۲ ۴- پایگاه اینترنتی « اسلام اون لاین » اگرچه برخی بر این گمانند که منظور از سینمای صهیونیسم ، سینمای اسرائیل است اما باید گفت سینمای صهیونیسم اختصاص به زمان و مکان خاصی ندارد ، بلکه سراسر جهان را هدف گرفته است در حال حاضر بزرگترین شرکتهای سینمایی جهان مانند

« وارنر » ، « کلمبیا » ، « متروگولدن مایر » ، « پارامونت »
 « هالیوود » ، « یونیورسال » و... تمام و کمال در
 اختیار صهیونیستهاست سینمای صهیونیسم بوسیله
 فیلم‌های مبتذل ، افکار جوانان را در سراسر جهان تغذیه
 می‌کند و آنان را فاسد و تباه می‌سازد تا همیشه در
 خدمت آنها باشند. ۹۰ درصد دست اندرکاران عرصه
 سینمای جهان از تهیه‌کننده و کارگردان تا بازیگر ،
 فیلمبردار و مونتاژگر یهودی هستند.